Veralgemeend gebruik van het medicatieschema in Zuid-Oost Limburg.

Haio: CONINGS Stefanie , KUL
Promotor:
Praktijkopleider: Sauwens Peter

Context: Medicatie is zeer belangrijk geworden in het bestrijden en behandelen van ziektes in onze maatschappij. Deze medicatie brengt jammer genoeg ook negatieve zaken met zich mee zoals bijwerkingen of interacties die moeilijk te vermijden zijn. Maar ook verkeerd voorschrijven door de artsen of verkeerd innemen door de patiënt zijn veel voorkomende problemen. Deze beide zaken zijn uiteraard te vermijden wat de patiëntveiligheid zeker zou bevorderen en gezondheidsuitgaven van een land danig zou drukken. Een mogelijke oplossing hiervoor zou de implementatie van een medicatieschema kunnen zijn.

Onderzoeksvraag: In dit project gingen we de diverse aspecten (knelpunten, voordelen en gebruik) van zo een medicatieschema na.

Methode: We voerden een onderzoek uit op twee verschillende niveaus. Enerzijds werden zorgverleners bij het begin en einde van de implementatiefase bevraagd. Aan de hand van deze vragenlijst werden knelpunten, voordelen en gebruik opgelijst. Anderzijds werd in ??n praktijk het gebruik van het medicatieschema aan de hand van een vragenlijst bij patiënten in kaart gebracht. De patiënten werden bij de start en 1 jaar na implementatie bevraagd.

Resultaten: In totaal werden 93 zorgverleners en 42 patiënten ge?nqu?teerd. Uit deze enqu?tes bleek dat de zorgverleners het een zeer interessant en haalbaar project vonden maar dat er toch heel wat pijnpunten werden vastgesteld, voornamelijk tijdsgebrek bij de zorgverleners, de medewerking van de patiënt (meebrengen van het medicatieschema bij ieder bezoek met de zorgverleners) en opnames en ontslagen uit het ziekenhuis. Daarnaast vindt 91% van de patiënten het medicatieschema een nuttige tool en vinden ze (86%) dat iedere 65-plusser zo een schema bij zich moet hebben. Wanneer we echter kijken naar het gebruik van dit schema dan zien we dat een minderheid dit schema meebrengt naar ieder contact met een zorgverlener, 6% van de patiënten heeft het altijd bij, 14% meestal en de anderen hadden het maar af en toe of nooit op zak. Verder hecht de patiënt veel belang aan het feit dat de huisarts het schema moet opstellen en vinden ze dat zowel huisarts als apotheker hen moet aansporen om hun medicatie goed in te nemen.

Conclusie: De implementatie van een papieren medicatieschema lijkt dus zeer nuttig voor zowel de patiënten als de zorgverleners. Doch verlopen de implementatie en het gebruik moeizaam omwille van tijdsgebrek en medewerking van de patiënt. Verdere sensibilisering van de patiënten maar in zekere mate ook van de zorgverleners, zou deze knelpunten kunnen oplossen.